Raštai I – Poezija

Lietuvaitis

Pas tave atbėgu

Ką gi, man, nelaimingam valkatai daryt,
Kai gyvenime jokios išeities nematyt?
Pas Tave atbėgu, gerasis Jėzau, mano Dieve,
Kur jokio skausmo ir nelaimių nematyt,
Kad Tu nuluptum mano naštą tarytum žievę.
Štai, pažvelk į mane, gailestingasis!
Pamatyk ir išgirsk mano gedulą,
Pajusk mano skausmą, maloningasis!

Pas Tave atbėgu sudaužyta širdimi
Ir tu, mano išganytojau, išgydei ją savo mirtimi.
Be tavęs esu niekas it nederlingas smėlio grūdas,
Kai nesi šalia, mane kamuoja tas beviltiškas būdas..
Tu – mano vilties šaltinis, ko gi man reiktų bijot?
Kai seku Tavo keliais, nevalia nė sekundei abejot.
Pas Tave atbėgu pasisemt vilties iš Tavo rankų.
Kad apsiginti nuo klastingojo priešo tankų.

Dėkoju Tau

Garbė Tėvui, ir Sūnui, ir Šventajai Dvasiai,
Dėl kurių žengiu į priekį, oi kaip drąsiai!
Dėkoju Tau, Viešpatie, nes Tu rūpiniesi manim,
Net tada, kada stiprybės stinga mano dvasiai,
Ir nenoriu vaišint Tavęs menka savo gyvenimo dalim
Amžinas ir begalinis esi Tu, mano Dieve!
Mano vilties šaltinis esi Tu, mano Dieve!

Maitinai mane it savo mylimą vaiką,
Kai neturėjau maisto nors ir trumpą laiką.
Girdei mane, kai velniškas troškulys apėmė,
Ir taip ilgai kauptas jėgas iš manęs atėmė!
Išsekęs krito kūnas kaip pasenęs malūnas,
Išdegusi mirė viltis kaip tas didis galiūnas…
Kas mane išgelbės? Ar lemta pasiduot man?

Sūnau mano! Privalai pagundai nepasiduoti!
Štai Jis, mano mylimas Dievas tik vienas.
Pažadėjęs amžinybę, liepia gundymams nesiduoti,
Jis – mano viltis! Juk Dievo mylimas kiekvienas.
Tu mylėjai mane, net kai neklausiau Tavo žodžių
Ir už tai pats užmokėjau gyvenimu nuobodžiu,
Kantriai laukei, kol aš grįšiu atgal pas tave,
Idant užklotum mane amžinosios laimės patale.

Kyrie, eleison.

Viešpatie, Viešpatie pasigailėk,
Jėzau, nelaimėmis nenudėk!
Atleisk man, kad Tavęs neklausiau,
Ir per savo kaltę, kentėjau dar baisiau.
Pasaulis man sako, ei, tu neliūdėk,
Tu jaunas, turi gi laiko, gyvenki drąsiau!

Kristau, Kristau, pasigailėk,
Kovot su pagunda ir pasauliu man padėk!
Štai meldžiu aš Tavo atleidimo už savo klaidas,
Tu ištiesei man ranką, o aklas aš dainavau sau dainas.
Štai, aš grįžtu atgal pas Tave, it paklydęs avinėlis,
Priimk mane atgal į savo namus, mano Viltie.
Ką siūlo pasaulis, tai it apgaulingas vynuogėlis,
Priimu Tave atgal į širdį ir tariu šalin mirtie!

Dieve, O, Dieve, pasigailėk,
Man ištiesti rankos nepagailėk!
Jau aš bijau, nedrąsu, kai esu vienas,
Tavo apsauga tvirta tarytum plienas,
Mano siela nebus nupjauta it šienas,
Nes gynėjas, tai mano Dievas vienas.

Aš nebijosiu

Ko man bijoti, juk Viešpats šalia,
Priblokš visus priešininkus su savo galia!
Paskutinė valanda manęs nebaugina,
Nes Kristus valdovas sielas laime maitina!
Aš nebijosiu mirties, ką galiu prarasti?
Gal vertingiau Dievo meilę atrasti?

Ilgai negalėjau tikros laimės atrasti,
Kokiu keliu eiti?- negalėjau suprasti.
Amžinos mirties mitas man nuolat meluoja
Iš tiesų, Visagalis amžiną laimę laiduoja.
Bijoti mirties nevalia, kai Kristus šalia,
Nes mane Jis apklos savo gailestingumo galia.

Išgirsk mūsų gedulą

Išgirsk, Visagali, kaip Tavo sūnūs meldžiasi Tau
Graudžiai vaitodami, neatleidžią patys sau…
O, Kūrėjau, pažvelk į juos, ir suteik jiems ramybę,
Rodydamas jiems savo gailestingumo galybę,
Išgirsk tą gedulą, Viešpatie, kaip jie verkia,
Nes dėl Tavo vardo juos, oi, kaip smerkia!

Kristau, Kristau, argi nebuvai pažadėjęs,
Ant kryžiaus mūsų nuodėmes nugalėjęs?
Argi ne dėl Tavo gailestingumo esame laisvi,
O mūsų nusižengimai, išnykę it dangus, melsvi?
Išgirsk mūsų gedulą, o, visatos visagali,
Kaip Tavo vaikai smerkiami tų, kurie gali,
Suteik jiems ramybės nors dalį!

Sutrypta Rožė

Oi, tu, sutryptoji rožė,
Kas gi tau taip smarkiai vožė?
Juk kadaise tu buvai kokia graži,
Dabar tavo patrauklumai maži…
Oi, tu, rože, rožele, tu gražioji
Kadaise karštos meilės kupinoji

Kas, gi, tave taip ant žemės trenkė?
Nejaugi, savo mylimąjį taip smerkė?
Oi, tu, didis meilės simboli, išreiškime,
Kaip, gi, papuolei skyrybų pareiškime?
Kadaise, oi, kokia graži tu rože buvai
Bet numesta žemėn, oi, kaip nuliūdai.

Kam gi skriaudi

Liga, liga, kam gi skriaudi?
Lauke saulutė tokia šviesi,
Kodėl laikai mane lovoje,
Prirakintą prie vaistų?
Kam gi kankini mano akis?
Tu – džiaugsmo vagis!

Uždaryk užuolaidas,
Padaryk man nors tokias
Nuolaidas,
Aš nenoriu matyti, kaip
Paukščiai skraido, o
Šis ligonis muses baido!

Kūną maudžia, kai liga
Mane šitaip skriaudžia,
Kas antras kosulys, tai
Vos ne dusulys!
Tai karšta, tai šalta,
Kad tik išgydyt tą ligą sumaltą!

Skanaus – sakau aš visiems,
Aš tai nevalgysiu, aš
Šiandien nevalgysiu,
Kodėl turi mane kamuoti
Tas pykinimo jausmas?
Štai ir dingo mano visas

Džiaugsmas.
Ir vėl klausiu:
Liga, liga, kam gi skriaudi?

Sprunki nuo žūties

Niekada nepažinojau kitos kultūros ar kalbos,
Kuri nors tokia graži, nors nukentėjo daug,
Lieka neišnykusi ant aukštos kalvos.
Ir kiek jai dar liko laiko maždaug,
Ligi kol ji neteks galvos?

Sprunki nuo žūties, Lietuvėle brangi,
Vejasi tave išnykimo dalgis toks aštrus,
Ir nepaisant to, tu vis pasprunki,
Kai likimas skriaudžia tave plėšrus.
Bėki, Tėvyne mano brangi, kiek gali,
Širdį virpinančios istorijos netekt negali!

Ei, Lietuvėle, ar matai šiuos kapus?
Čia ilsis tavo broliai, išėję anapus.
Prūsai, Žiemgaliai, Kuršiai,
Kurie žuvo įgėlus likimo širšei.
Lietuva mano, ką vis dar čia veiki?
Sprukdama, išlikimo vilties suteiki!

Žodžių dailė

Kas labiausiai paveikė žmones,
Jei tik ne jūs, žodynų galybė!
Ir suteikė jiems visiems knygas malonias,
Žodžių dailė jūsų rašaluota specialybė,
Mokėti pasakoti istorijas įdomias,
Jūs - istorijos didžiausia nuosavybė.

Neabejokite, poetai mūsų,
Nes įamžinimas garantuotas jūsų!
Kūnas miršta, o žodžiai gyvuoja,
O poezijos šmeižikai dūmuoja.
Jūsų darbštumo didybė –
Ateities liaudies galybė.

Pasakyk man

Lietuva brangioji,
Kas liks iš tavo papročių,
Pasakyk man, mylimoji!
Kam tau naštą nešti ant pečių,
Nyksta tradicija gerbiamoji.
Ar yra nors žmogus vienas,
Kurs saugos ją it plienas?

Pasakyk man, tautele gimtoji!
Kur nyks Užgavėnės tos senos,
Nesakyk, tauta mano lemtoji,
Kad nebeliks tavęs mums jau pasenus.
Kas galėtų paimti tavąją vietą, gimtoji?